

Barátok között Angliában

(2011. július 2–11.)

A Shefford-i St. Michael and All Angels anglikán templom közösségének meghívására Eiben Ingeborg tanárnő vezetésével és Fehér Laura tanárnő kíséretében hét kilencedik osztályos tanuló (Palchuber Enikő (9. a), Majoros Káldor (9. b), Blázsovics Petra, Jánosi Kinga, Nagy Róbert, Szabados Márton és Szabó Andrea (9. c)) kilenc napot Angliában töltött.

Szombaton, a Luton-i repülőtéren már vártak minket a családok, melyeknél ettől kezdve kilenc napot töltöttünk. Izgatottan ültünk be a kocsikba, amelyek a bázishoz vittek minket. Ez Judyék háza volt, itt kapott szállást Káldor és Marci, és ez volt mindig a közös vacsora helyszíne. Vacsoraidőre értünk oda, előételnek répát ettünk szószokkal, aztán jött az érdekes ízű főétel, majd a desszert, amitől mindenkinek megjönne a kedve.



Vasárnap mise volt a mellettünk lévő városkában, Sheffordban. Nagyon jó volt, egészen más a hangulat itt, mint otthon. A templom mögötti játszótéren találkoztunk először Stacey-vel, akiről később bebizonyosodott, hogy 'kicsit' ketyós. A játszótéren megettük a hideg ebédet, ami minden nap ugyanaz volt: szendvics, egy zacskó chips, valami csoki, gyümölcs és dobozos gyümölcslé. Ebéd után elmentünk a Letchworth-i fesztiválra. Itt volt birkanyírás, voltak táncosok facipőben és elvileg micropigsek is, csak annyira kicsik voltak, hogy nem találtuk őket. Ezen a napon sámánidézésrel töltöttük a szabadidőnket egy téren. A vacsora után gyalog indultunk haza Petrával, de már az első utcán rossz irányba fordultunk. Negyvenöt perccel később egy autó parkolt le mellettünk, és kissé elnézően, de kedvesen hazavitt minket Eddie, a házigazdánk. Nem volt ciki.

A hétfő reggelt traditional English breakfast-tel kezdtük. Nem semmi, hogy az angolok már reggel mit esznek, és tényleg tejet raknak a teába! Ezután Cambridge-be mentünk, két csoportra szakadtunk, mi a bolhapiacra voltunk, a King's College-nál, és a Cam folyónál. A bázis szomszédjában volt egy óriástrambulin, és megengedték, hogy kipróbáljuk. Nagyon jó, bár kicsit azért félelmetes, amikor a szomszéd lány úgy szaltózik, mintha ez természetes lenne.

Kedden Hitchin-be utaztunk. Egy temetőben megbeszéltük az aznapi programot, majd bementünk a templomba. Voltunk a Hitchin-i iskolamúzeumban. Roppant érdekes volt, kipróbáltuk a palatáblát. A szabadidőben megnéztük a régi városrészt, egy cukorboltban vettünk cukorkábelt, ami legalább fél méter volt. A vacsora után elvittek minket egy közeli farmra, ahol lovakat néztünk.

Szerdán ismét Cambridge-be látogattunk. Az úgynevezett 'punts'-al gondoláztunk a Cam-en, gyönyörű kilátás volt. Ezután bementünk a King's Chapelbe, ami igazán lenyűgözően néz ki belülről is. Vacsora után cserkészekhez mentünk, akikkel együtt sütöttünk, baseballoztunk és kidobóztunk. Kaptam egy cserkészsálat, ezzel igazi cserkészé váltam. A többiek ezt nem díjazták.

A csütörtököt Bedfordban töltöttük, itt megnéztük a John Bunyan múzeumot, ami igen érdekes volt. Ebéd után a városban sétáltunk, bementünk egy plázába, sétáltunk Bedford gettó városrészében is, és a Primarkban mindenki vett magának jó minőségű, háromszáz forintos szemüveget. A mai vacsora fish&chips volt, de olyan sokat kaptunk, hogy senki nem tudta az egészet megenni.

Péntek. Talán ezt a napot vártuk a legjobban, Londonba mentünk városnézésre. Egy metróállomáson találkoztunk Csaba Orsolya tanárnővel, aki most Londonban lakik, ő vezetett minket végig a városon. Voltunk a Globe-nál, Kleopátra tujénél, a London Eye-nál, és a Big Bennél. A Westminster apátságot, a Buckingham palotát, és a Trafalgar Square-t is láttuk. A szabadidőnk alatt ajándékokat kerestünk egy hatalmas boltban az otthoniaknak. Sajnos nagyon kellett sietnünk, és hazafelé még a Tower-t is útba kellett ejtenünk.

Szombat: ez a nap szabadnap volt. Csak este gyűltünk össze a bázison, ahol elpróbáltuk a bemutatókat, mert mindenki készült valamivel a másnapi prezentációra.

Vasárnap adta elő mindenki a mise után a saját ppt-jét. Izgultunk, de mivel csupa kedves ember előtt kellett teljesíteni, nem volt nagy a nyomás. Mindenkié jól sikerült, a templomban a tiszteletünkre ebéddel készültek. Késő délután elmentünk egy utolsó sétára a környéken Judy-val és Johnnal. Igazából most jöttünk rá, hogy itt a vége, mindenki hazamegy és csomagol. Holnap megyünk reggel a reptérre és onnan egyenesen Ferihegyre. Túl hamar vége lett.

Hétfőn kora reggel találkoztunk még egyszer utoljára a bázison, onnan mindenkit a saját házigazdája vitt kocsival a Luton-i repülőtérre. Itt elbúcsúztunk az angoloktól, akik nagyon fognak hiányozni. Talán jövőre újra találkozunk?

Szabó Andrea (9. c)